

ГЕНДЕР У НАУКОВОМУ ДИСКУРСІ: ОСОБЛИВОСТІ ФЕМІННОГО ВИРАЖЕННЯ

Гендерні дослідження в мовознавстві останніх десятиліть активно привертають увагу науковців до способів, у які мова відображає соціальні ролі та ідентичності чоловіків і жінок. Особливе місце в цьому контексті займає фемінний науковий дискурс, який характеризується специфічними лексичними, стилістичними та риторичними моделями вираження знання, аргументації та позиціонування авторки в тексті.

Дослідження Мартсенюк показує, що фемінні моделі наукового письма часто включають елементи інклюзивності, делікатності та рефлексивності, що відрізняє їх від домінантних маскулінних стратегій наукової комунікації. Такі особливості проявляються як у виборі лексики та синтаксису, так і в способах аргументації та структуруванні тексту, що дозволяє підкреслити авторську позицію і водночас зберегти об'єктивність [4, с. 200].

Гендерні відмінності в дискурсі не обмежуються лише словниковим вибором, а включають ширший соціокультурний контекст, в якому функціонує наукове письмо [3, с. 45]. Ці аспекти впливають на формування фемінного стилю наукового дискурсу, його здатність передавати не лише факти, а й ціннісні та емоційні компоненти знання.

Таким чином, дослідження фемінного наукового дискурсу дозволяє виявити специфічні мовні та дискурсивні механізми, що відображають гендерну ідентичність авторок, та сприяє розширенню розуміння того, як гендер впливає на процес створення і передачі наукового знання.

Фемінний науковий дискурс характеризується певними лінгвістичними та стилістичними особливостями, які дозволяють авторкам поєднувати строгість наукового викладу з елементами персональної позиції та соціальної

чутливості. Серед ключових характеристик виділяють інклюзивну лексику, що спрямована на залучення різних груп читачів, та рефлексивні структури, які демонструють усвідомлення авторкою обмежень і контексту свого дослідження [1, с. 10].

Однією з важливих особливостей фемінного дискурсу є делікатність аргументації, що проявляється через використання модальних слів та конструкцій пом'якшення, наприклад «можливо», «припускається», «можна стверджувати». Такий підхід дозволяє авторці уникати жорстких категоричних висловлювань, що традиційно асоціюються з маскуліним стилем наукового письма [5, с. 121].

Велике значення у формуванні фемінного дискурсу має структурування тексту. Як показує дослідження, авторки часто використовують логічні блоки, які поєднують опис досліджуваного явища, аналіз контексту та власну оцінку, що дозволяє одночасно зберігати академічну об'єктивність та висловлювати суб'єктивну позицію [4, с.1]. Такі стратегії забезпечують ефективну комунікацію знання та формування дискурсивної присутності авторки в науковому тексті.

Крім того, деякі лінгвісти наголошують на важливості соціокультурного контексту, у якому функціонує текст. Фемінний дискурс часто демонструє чутливість до соціальних проблем, гендерних стереотипів та етичних аспектів досліджуваних тем. Це дозволяє авторкам створювати тексти, які не лише передають інформацію, а й формують соціально відповідальне наукове знання [2, с. 23].

Таким чином, фемінний науковий дискурс поєднує традиційні академічні засоби викладу з елементами персональної та соціальної рефлексії. Його дослідження є важливим для розуміння того, як гендер впливає на мовні стратегії, структурування тексту та стилістичні особливості сучасного наукового письма [1, с.32].

Аналіз сучасного наукового дискурсу дозволяє зробити висновок, що фемінний стиль письма має низку характерних особливостей, які відрізняють

його від традиційних маскулінних моделей. Поєднання академічної строгості з елементами персональної позиції та соціальної чутливості забезпечує більш комплексну і багатовимірну подачу знання, де увага приділяється не лише фактам, а й ціннісним і етичним аспектам дослідження [4, с. 3].

Серед ключових рис фемінного дискурсу виділяють інклюзивну лексику, делікатність аргументації, рефлексивні конструкції та структуроване поєднання опису явища, аналізу контексту і власної оцінки авторки [5, с. 111]. Окрім того, значну роль відіграє соціокультурний контекст, який впливає на формування тексту та спосіб подачі інформації, дозволяючи авторкам демонструвати чутливість до гендерних питань і соціальних проблем [3, с. 2].

Таким чином, дослідження фемінного наукового дискурсу сприяє глибшому розумінню того, як гендер впливає на мовні та дискурсивні стратегії в науковому письмі. Розкриття цих особливостей дає змогу краще оцінити роль авторки у формуванні наукового знання та підкреслює значущість врахування гендерного аспекту при аналізі стилістики та структури наукових текстів. Перспективи подальших досліджень пов'язані з порівнянням фемінних і маскулінних моделей наукового дискурсу у різних галузях і культурних контекстах, а також з аналізом впливу гендерних відмінностей на ефективність комунікації наукових результатів [1, с. 4].

Література

1. Маєрчик М. С. Критика феміністична: Східноєвропейський журнал феміністичних та квір-студій. Львів : Смолоскип, 2019. 150 с.
2. Мартсенюк Т. О. Гендерний підхід передбачає вибір. Київ : Наукова думка, 2018. 120 с.
3. Ageyeva V. A Voice of Her Own: Female Integrity and the Modernist Revolt // Other Optics: Gender Challenges of Today. Kyiv : Berezil Publishing, 2020. P. 45–67.
4. Pascoe C. J. Dude, You're a Fag: Masculinity and Sexuality in High School. Berkeley : University of California Press, 2007. 248 p.

5. Talbot M. Language and Gender. Cambridge : Polity Press, 2010. 250 p.

Якимчук Дарина

Науковий керівник: к. філол. н., доц. Іванова Н.Г.

Національний університет «Острозька академія»

**НАРАТИВИ ВІЙНИ ТА ДИПЛОМАТІЇ В ІСПАНОМОВНІЙ
ПРЕСІ: ОСОБЛИВОСТІ БІЛАТЕРАЛЬНИХ ВІДНОСИН США ТА
ЙОРДАНСЬКОГО ХАШИМІТСЬКОГО КОРОЛІВСТВА НА
СУЧАСНОМУ ЕТАПІ**

З метою аналізу сучасної геополітичної ситуації на Близькому Сході було обрано низку публікацій із провідних іспаномовних медіа, що надає комплексну інтерпретацію міжнародних подій. Зазначені видання відіграють важливу роль у формуванні громадської думки в Іспанії, Латинській Америці, а також серед іспаномовної аудиторії у Сполучених Штатах. До переліку включено: *La Tercera* (Чилі), *Europa Press Internacional* (Іспанія), *Infobae* (Аргентина) та іспаномовну версію *Los Angeles Times* (США). Усі ці медіа забезпечують оперативне та авторитетне висвітлення подій, зокрема у контексті війни в Секторі Газа та залучення Йорданії й США до процесів, пов'язаних із безпекою та дипломатією в регіоні.

У 2025 році Йорданія ініціювала ключову дипломатичну зустріч щодо стабілізації Сирії, яка стала продовженням переговорів в Аммані [2]. Участь взяли міністр закордонних справ Сирії Асад аль-Шейбані, спеціальний посланець США з питань Сирії та посол у Туреччині Томас Берк, а також глава МЗС Йорданії Айман Сафаді. Центральною темою стала ескалація в мухафазі Сувейда: збройне протистояння між лояльними до Дамаска бедуїнськими угрупованнями та друпськими ополченцями призвело до загибелі понад 1 500 осіб [2]. За даними Infobae, щонайменше 350 людей були страчені, зокрема в Національній лікарні Сувейди [3]. У результаті переговорів підкреслено